

[28th July 1964]

III. GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1964
(L.A. BILL NO. 25 OF 1964).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964) be taken into consideration.”

The Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) was enacted with the main object of protecting the tenants from eviction from any building (residential or non-residential) which they have constructed on lands belonging to others in the City of Madras. In 1955 the Act was amended to empower the Government to extend the Act to the other municipal towns and also any specified village within five miles of the City or of the municipal towns. The Act was accordingly extended to several municipal towns in the State. The position then was that the Act applied to residential as well as non-residential buildings in the municipal towns where the Act was in force. In 1960 the Act was further amended to restrict its application to non-residential and residential buildings in the City of Madras and in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli and to residential buildings only in any other area.

Representations have been received by the Government for the extension of the benefits of the Act to non-residential buildings in certain other municipal towns also. The Government have carefully examined the above representations. They consider that in the context of growth of trade and industry involving new enterprise and business ventures, a protection similar to the one available in respect of residential buildings should be available also in respect of non-residential buildings in certain municipal towns. They have accordingly decided further to amend the definition of buildings in clause (1) of section 2 of the Act so that upon the issue of a notification specifying the municipal town or village, the provisions of the Act would apply to non-residential buildings also situated in the municipal town or village so specified. Necessary provision in this regard is proposed in clause 2. When the provisions of the Act are thus made applicable to non-residential buildings also in specified municipal towns, the protection afforded by the Act would ensure to the tenants of such buildings. In other words, the tenants would not become liable to eviction from their non-residential buildings under the general law. There may be proceedings for eviction of the tenants pending before Courts at the time of issuing the notification referred to above. Those proceedings should not be allowed to be continued but should abate so that the tenants get the protection afforded by the Act. Necessary provision in this regard is proposed in clause 3.

I request the House, Sir, that the motion be accepted.

MR. DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964) be taken into consideration.”

28th July 1964]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நகர வாடகை குடியிருப்பவர்கள் திருத்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். நகர்ப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 1960-ல் நல்ல முறையில் இதைத் திருத்தி அமைத்தோம். அப்பொழுது எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகளை ஒட்டி 5 மைலில் இருக்கிற கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம் என்பதை அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு விட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நோடிபை செய்து, இந்தச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப் பட வேண்டும் என்று சொன்னால்தான், இந்தச் சலுகைகளை மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், முனிசிபல் எல்லைக்கு 5 மைல்களுக்குள்ளுள்ளே இருக்கும் கிராமப் புறங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம். அரசாங்கம் அந்த அதிகாரத்தைத் தன் கையில் வைத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இருப்பினும் கூட சில நகரப் புறங்களில் உள்ள மக்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். எப்பொழுதோ எடுத்த காலி நிலத்தில் சொந்தப் பணம் போட்டு தொழில்களை ஆரம்பித்து, பின்னால் காலி பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால், பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இந்தப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முன்வந்தோம். மற்றொரு முறையிலும் இதைத் தீய வழியில் பயன்படுத்துகிறார்கள். காலி இடம் கொடுத்தால், அதைப் பரப்புள்ள நிலத்தை சொந்தக்காரர்களே வைத்துக்கொண்டு, ஏதோ ஒரு மூலையில் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் குடியிருப்புக்காரரிடமிருந்து முழு வாடகையையும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை புதுப்பித்தபடி, எந்த அளவுக்கு அவர்கள் பயன் படுத்துகிறார்களோ, அந்த அளவுக்குத்தான் வாடகை வாங்க உரிமை உண்டு. மற்ற இடத்தை காலி நிலத்தின் சொந்தக்காரர் கேட்டால் விட்டு விட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆக இரண்டு வகையிலே பார்த்தாலும், இன்னும் பல நன்மைகளைச் செய்வது நல்லது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் சில இடங்களிலே நகர சபைத் தலைவரோ, அல்லது தலைவர் இல்லாவிட்டால் செல்வாக்குப் படைத்த அங்கத்தினரோ இருந்தால், அவரிடத்தில் யாராவது இப்படிக்கேட்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வராமலேயே மறைத்து விடக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுத்திருப்பதினால், அவர்கள் தீர்மானம் போட்டு அது வந்த பிறகுதான் இந்த சட்டத்தை குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரிக்கலாம். இப்படி பல இடங்களில் பல கஷ்டங்களுக்கு மக்கள் உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே இந்த விஸ்தரிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கத்தின் கையில் வைத்துக் கொள்ளாமல் முதல் தர முனிசிபாலிட்டிகளுக்கெல்லாம் இந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று போடுவது வரவேற்கத் தக்கது. எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இந்தக் குறைகள் இருக்கின்றன. விஸ்தரிக்கப்பட்ட நகரங்களில் எல்லாம் இந்தத் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கமே நோட்டிபை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் இதை எடுத்து பரிசீலித்து நோட்டிபை செய்வதற்குள்ளே எத்தனையோ ஆண்டுகள் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பலருடைய கஷ்டங்களை போக்க வேண்டுமானால் இந்தச்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [28th July 1964.]

சட்டம் எல்லாம் முதல் தர முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அமுல் நடத்தப்படும் என்று போட்டு விடுவது நலமாக இருக்கும்.

அதே போன்று ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்கு விஸ்தரிக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். நகர்ப்புறத்தைச் சார்ந்து ஐந்து மைல்களுக்குள்ள கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்து வருகிறோம். சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால் சிடி லிமிட் 20 மைல் தூரத் திற்கு மேல் போய் விட்டது. பல முனிசிபாலிட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் குறைந்தது 10 மைல் சுற்றளவுக்கு இந்த வாடை வீசத் தொடங்கி விட்டது. ஆகவே 5 மைல் சுற்றளவு என்று வைத்திருப்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் சில மைல்களுக்கு விஸ்தரிக்கலாமா என்று யோசித்துப் பார்ப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இந்த திருத்த மசோதாவை மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரிக்கும் போது ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், வியாபாரத் துறையில் இருக்கும் நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஏன் என்றால் வியாபாரத்திற்குக் குடியிருப்பு பாதுகாப்புக் கொடுப்பது மிக மிக அவசியம். ஒரு இடத்தில் வியாபாரம் செய்து கொண்டு பிழைப்பவர் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டால் அவர் வியாபாரம் சீர்குலைந்து போய் குடும்பமே அழிந்து விடும். ஆகவே, நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதே சமயத்தில் 5 மைலுக்குப் பதிலாக 10 மைல் சுற்றளவுக்கு விஸ்தரிக்க முடியுமோ என்பதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். நாமே நோட்டிபை செய்து விஸ்தரிப்பதைக் காட்டிலும் எல்லா ஏ-கிளாஸ் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மனை வாடகையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணா உயர்த்தலாம் என்று பழைய சட்டத்திலே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் காலி நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் வசதியாக இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பல தேவாலயங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களிலே பல ஊர்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு உள்ளன. அந்த இடத்திற்குக் கிடைக்கும் வாடகை மிகக் குறைவாக இருப்பதால், அந்த அற நிலையங்களை நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின்படி 4 அணாதான் ஏற்றலாம் என்று சொன்னால் அது உகந்ததாக இல்லை. காலி இடங்களுக்கு உள்ள வாடகையைச் சற்று அதிகமாக உயர்த்துவதற்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த அற நிலையங்களின் வருமானத்தை ஓர் அளவு பெருக்கக்கூடிய வகையில் இன்னும் ஓர் அளவு இந்த வாடகையை உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவின் கீழ் கேஸ்கள் போடப்பட்டு இருந்தால் அவைகள்

28th July 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

மேல் நடத்தப்பட மாட்டாது என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. பலவித தொல்லைகளுக்கு உள்ளானவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் விடுதலையாக இருக்கும். இந்தத் திருத்த மசோதாவை இவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டு வந்ததற்கு சர்க்காருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சென்னை மாநில வாடகை குடியிருப்பு பாதுகாப்பு மசோதாவை நான் வரவேற்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் முன்பு இப்பொழுது எழுந்து நிற்கிறேன்.

இந்த சென்னை மாநகர குடியிருப்போர் பாதுகாப்பு மசோதா ஏற்கனவே உள்ள நகரங்களோடு மற்ற நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். இது 55-ல் தொடங்கி 60-ல் மறுபடியும் திருத்தி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவை நல்லவகையிலே அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கொண்டு வந்த போதிலும் பல கட்டங்களில் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் இன்னும் பரிபூரணமாக திருத்த வேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். இதை ஒரு வாய்ப்பாக எண்ணி பின்னால் நல்ல முறையில் இதை பூரணமாக திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த சட்டத்தின் பூர்வீகத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 21-ம் ஆண்டிலேயே இரண்டு மூன்று தெருக்களில் இருந்து மக்களை அப் புறப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இருந்து அவர்களை பாதுகாக்க முதலிலே சட்டமன்றத்திலே இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது டாக்டர் சி. பி. ராமசாமி ஐயர் போன்றவர்கள் இதைத் தாற்காலிக பரிகாரமாகக் கொண்டு வந்தபோதிலும் சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைந்து வளர்ச்சி பெறும் நேரத்திலே இம்மாதிரி பலருக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக நல்ல பல மசோதாக்கள் வரவேண்டி இருக்கும் என்று அன்றைக்கே சொன்னார்கள். 1960-ல் கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் மீண்டும் திருத்தி நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள் இது ஒரு பர்மனென்ட் சட்டம் அல்ல, இதில் பல காரியங்கள் செய்ய வேண்டி வரும் என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்த சட்டத்திற்குப் பிறகும் பல சிக்கல்கள் கஷ்டங்கள் இருதரப் பினருக்கும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. இன்றைக்கு சென்னையில் பார்த்தால் காலி மனையை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அங்கே விறகுத் தொட்டியை கட்டியும், பட்டறை வைத்தும் அப்படிப்பல வகையில் வியாபாரத்தின் பொருட்டு பல காரியங்களில் மக்கள் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நிலத்தின் விலை ஏறியதன் காரணமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்படும் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கான வம்சங்கள் வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்றன.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[28th July 1964]

வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தில் பல்வேறு சிக்கல்கள் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு 'டெனன்ட்' என்ற வார்த்தை இன்னும் கூட தெளிவானதாக இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“Tenant” in relation to any land—

(i) means a person liable to pay rent in respect of such land under a tenancy agreement express or implied and

(ii) includes—

“(a) any such person as is referred to in sub-clause (i) and continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement and

(b) the heirs of any such person as is referred to in sub-clause (i) or sub-clause (ii) (a) but does not include a sub-tenant or his heirs.”

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. வாடகைக்காரர், குடியிருப்பவர், வம்சாவளி என்று இருந்தால் கூட போதவில்லை. சகோதரி அனந்தநாயகி எடுத்துச் சொன்னது போல சாதாரணமாக 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒருவர் தொழிலை ஆரம்பித்து இருப்பார். இப்பொழுது அவருடைய வம்சாவளி பெருகி ஆறு, ஏழு பேர் இருப்பார்கள். அவர்களில் வாடகை யாரைக் கேட்பது என்ற நிலை கூட இருக்கிறது. அதன் பிறகு and also includes the heirs of any such person as is referred to in sub-clause (i) or sub-clause (ii) (a) என்ற வகையில் போட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அவசரமாக கொண்டு வந்திருந்தாலும் கூட, பின்னால் மீண்டும் இந்த சட்டமன்றத் தொடரிலேயே தொழில் நடத்துகிறவர்கள் யார் என்று இல்லாத நிலையைத் தெளிவு படுத்தி மீண்டும் ஒரு முறை திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வாடகைக்கு குடியிருப்பவர்கள் விவரம் தெரியாமல் மனைக்காரர் கேட்டதன் பேரில் 30, 50 ஏற்றிக் கொடுத்து விட்டால் அது செல்லாததாக ஆகிவிடுகிறது. அது சட்ட விரோதமாகப் போய் விடுகிறது. ஆகவே அவர்கள் பலன் களை இழக்கிறார்கள். தொழில் நடத்தி சூப்பர் ஸ்டர்க்ஸ் போட்டு மற்ற காரியங்களை செய்தால் எவிக்ஷன் புரொசீடியுங் எடுக்கலாம் என்று நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஏராளமான வழக்குகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தெளிவு இல்லாத நிலைமைகளை மாற்றி இந்தச் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். வாடகை குடியிருப்போருக்கே பாதுகாப்புக்காக கொண்டு வரும் இந்த சட்டம் நிலத்தில் உரிமை உள்ளோர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இருக்குமோ என்று சந்தேகிக்கிறேன். வாடகையை அவர்களே ஒத்துக் கொண்டு ஏற்றினால் கூட தவறு என்று சொல்லும் அம்சம் ஒவ்வொரு சரியான யோசிக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. வன்மைக்கே கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கர்

28th July 1964]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்கள் சொன்னார்கள். சகோதரி அனந்தநாயகி போன்றவர்களுக்கும் தெரியும், வழக்கு மன்றங்களிலே எவ்வளவு வழக்குகள் வந்து ஏழை எளியவர்கள் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள் என்று. ஆகவே, இப்படி இதிலே இருக்கக்கூடிய பல சிரமங்களையும் ஆற அமர ஆலோசித்து திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து முழுமையாக தீர்க்கமாக ஆலோசித்து, வேண்டுமானால் அப்படி கொண்டு வரப்படும் திருத்த மசோதாவை ஒரு பொருக்குமுவுக்கு வேண்டுமானால் விட்டு நல்லதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் சார்பில் இந்த மசோதாவை மனமார வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவைச் சட்டமாக இயற்றுகிறபோது குடித்தனக் காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். 1955 வரையில் யாராகிலும் வாடகைக்கு இருந்த நிலத்தில் சூப்பர்ஸ்டர்ச்சர் கட்டடங்கள் கட்டி, அனுபவித்து வந்தார்களோ அவர்கள் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்றப்படுவதாக கருதுகிறேன். டெனன்ட்ஸ் கொந்தரவுகளுக்கும் இமிகைகளுக்கும் உள்ளாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது அடிப்படை நோக்கம். கட்டாந்தரிக, நீர் நிரம்பிய பகுதி முதலியவைகள் எல்லாம் குடியிருப்பு நிலம் ஆகி, வர்த்தக ஸ்தலம் ஆகி, அண்டு அனுபவித்து வந்தவர்கள் நிலத்தை அப்படி பண்படுத்தி பயன் படுத்தியதன் காரணமாக நிலத்திற்கு, அந்தப் பகுதிக்கு மரியாதை ஏற்பட்டு இருக்கும். அந்த நிலையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் டெனன்ட்ஸ். அதவேதான் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் அக்ட் வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டு, அத்தகைய சட்டம் இயற்றப்பட்டது. 1960-ம் வருஷத்திய சட்டத்தை டெனன்ட்ஸ் களுக்கே ஏந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை நோக்கத்தோடு இயற்றினோமோ அகிலே பல சிரமங்கள் ஏற்படக்கூடிய அளவிற்கு அந்த சட்டத்தின் பின்னர் வழக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். 1960-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், கடந்த சில ஆண்டுகளில் பல கோர்ட்டுகளில் பல்வேறு விதமான தீர்ப்புக்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்தத் தீர்ப்புகளினுடைய விளைவெல்லாம் செளஜன்யமான எண்ணத்தோடு, குடியிருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் நிலச்சுவான்களுக்கும் பரஸ்பரம் செய்து கொண்ட உபபந்தத்திற்குக்கூட வந்திகாரம் கிடைக்காது. யார் முரட்டுத் தனமாக வில்லங்கமே செய்குகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நன்மையாகப் பேராய் விடுகிறது. எப்போதோ ஒரு தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வாடகையை மாற்றுவதற்கும் சட்டம் ஒன்று

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th July 1964]

தான் துணை செய்யவேண்டுமே தவிர, அவர்களுடைய நல்லினக் கமான எண்ணம், செலவுகள் மான உறவு துணையாக இருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் கூட சில தீர்ப்புகள் ஏற்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். வில்லங்கம் செய்துகொண்டு விவகாரப்படுத்திக்கொண்டு முரட்டுத்தனமாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் பந்தோபஸ்து, நல்லெண்ணத்தோடு ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு ஆபத்து என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடக்கூடிய அளவில் சில தீர்ப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தீர்ப்புகளினால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் திருத்த மசோதா ஒரு பூரணமான மசோதாவாக வந்திருக்குமானால் மிகவும் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும்.

மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் சுட்டிக்காட்டியதுபோல, எட்டண வாடகை என்று நிலத்திற்கு இருக்குமானால் இரண்டு அண, நான்கு அண அதிகப்படுத்தி விடுவதால் தெரிந்தும் தெரியாத சாதாரண ஜனங்கள் கூடத் தீர்ப்புகளின் விளைவாக தாங்கள் குடித்தனம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து நிலச்சவான்களால் நோடஸ் கொடுத்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டக்கூடிய அளவுக்கு, டெனன்ட் எவிக்ட் செய்யப்படும் அளவுக்கு உரிமையைப் பெறுகிறார் என்ற நிலைமையில் தற்போது இருக்கின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு சிரமத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எப்படியேனும் அதை யெல்லாம் சீர்ப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு திருத்த மசோதா அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மசோதா அதை உள்ளடக்கித் திருத்துவதற்கு வழியிருந்தால் அதை அலோசித்துச் செய்யலாம். அல்லது மற்றொரு மசோதாவாவது கொண்டு வருவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

1955-ம் ஆண்டு சட்டத்தினால் இருந்த பூரண பாதுகாப்பு 1960-ம் ஆண்டு சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு, பின்னால் பல்வேறு சிக்கல்கள், இன்டர்பிரேஷன்களிலே வித்தியாசம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு நிலச்சவான் தன்னுடைய நிலத்தை வாடகையாகக் கொடுத்திருந்து, அங்கிருக்கும் டெனன்ட் விஸ்தரிப்பு செய்திருக்கலாம். அல்லது, தான் கட்டிய கட்டுமானத்திற்கு அபிவிருத்திகளைச் செய்கிறக்கலாம். அந்தக் கட்டிடங்களை அனுபவிக்கத் தன்னுடைய வாரிசுகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று வாரிசுகளுக்கும் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். வாரிசுகளுடைய உரிமையில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறபோது, யாரிடத்தில் அதற்குரிய வாடகையைச் செலுத்துவது? வாடகை பாக்கியைப் பூரணமாகச் செலுத்தாமல் பகுதி பகுதியாகச் செலுத்துவதற்கு உரிய சந்தர்ப்பம் வாரிசுகளுக்கு இருக்கிறதா? நிலச்சவானும் யார் யாரிடத்தில் பகுதியாகவா, பூரணமாகவா தனக்குரிய வாடகை பாக்கியைப் பெறுவது? பூரணமாக வாடகை கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் முற்றிலும் பந்தோபஸ்து இருக்கிறதா? இதற்கெல்லாம் தெளிவு வேண்டும்.

28th July 1964]

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கோர்ட்களிலே தொடரப்படும் தாவாக்களுக்குக்கூட தெளிவு இல்லாத தீர்ப்புகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. யாரேனும் ஒரு பகுதி செலுத்தியிருந்தால் போதுமானதா? அல்லது முழு வாடகையும் செலுத்தியிருக்க வேண்டுமா? அப்படிச் செலுத்தாவிட்டால் குற்றம் யாருடையது? இவற்றில் கூட கோர்ட்டார் அர்த்தம் கற்பிக்கும் போது வெவ்வேறு விதமான தீர்ப்புகள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். வாரிசுகளுக்கு இருக்கும் உரிமை கூட தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். வாரிசினுடைய உரிமை மாத்திரமல்லாமல், ஸ்டூபர்-ஸ்ட்ரக்ஸரையோ, விஸ்தரிக்கப்பட்ட கட்டுமானங்களையோ அவர்கள் விற்பனை செய்வதற்கோ அல்லது மாற்றுவதற்கோ அந்த இடத்தில் வாரிசுகள் உரிமை பெறக்கூடிய நிலைமையிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தித் தெளிவாக்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதற்கு அரசாங்கம் பதில் சொல்லவேண்டும். தெளிவான நிலைமையை உண்டுபண்ணினால் கோர்ட்களில் வெவ்வேறான இன்டர்ப்ரடெஷனுக்கு வழி இருக்காது. ஆகவே இப்போது வந்திருக்கும் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக டெனன்ட்ஸ்ஸுக்குக் கொடுக்கிற ப்ரோடெக்ஷன் பூரணமாகக் கொடுக்கக்கூடியதாக வில்லங்கம் கூடுமானவரையில் அற்றதாக இருக்க வழி செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய வழிகளில் இது முற்றிலும் துணை செய்யுமா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசுவது அவுட் ஆஃப் ஆர்ட்ரூம் கூட. செக்ஷன் (2), க்ளாஸ் (4)-ஐ நாம் இப்பொழுது அமெண்டு செய்யவில்லை. அது மெயின் ஆக்டிலே இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் கொடுக்கிற ப்ரோடெக்ஷன் டெனன்ட்ஸ்ஸுக்குத் தான் கொடுக்கிறோம். சப்-டெனன்ட்ஸ்க்குக் கொடுக்கவில்லை. சப்-டெனன்ட்ஸ்க்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், மெயின் ஆக்டை அமெண்டு பண்ணவேண்டும். பொதுவாகப் பேசலாமே தவிர, சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக அதைச் சொல்ல முடியாது.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has given notice of an amendment.

SRI M. S. SELVARAJAN : I am speaking in support of it.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தச் சட்டத்திலே என்ன என்ன மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் கருதுகிறாரோ அவற்றையெல்லாம் பேசலாம். அதிலே தவறு இல்லை. ஆனால், அம்மாதிரி திருத்தம் இப்பொழுது செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது outside the scope of the Bill.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : குடித்தனக்காரர்களுக்குப் பூரணமான பந்தோபஸ்து வேண்டும். அந்த பந்தோபஸ்து வில்லங்கமற்றதாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு 1955-ம் ஆண்டிலே

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [28th July 1964]

இயற்றப்பட்ட சட்டம் பூரண பந்தோபஸ்து கொடுத்ததாக நான் கருதுகிறேன். 1960-ம் ஆண்டு சட்டம் வெவ்வேறு வில்லங்கம் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுகரங்கள் உண்டுபண்ணி யிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, அவற்றைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தற்காலிக சிரமங்கள், நான்கைந்து வருஷத் தீர்ப்புகளின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சங்கடங்கள், இவற்றை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய சட்டமாக இந்தச் சட்டம் இயற்றப் பட்டிருக்குமானால் மிகவும் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். ஆகவே, இந்த ஆலோசனைகளைக் கருத்திற்கொண்டு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1921-ம் ஆண்டில் சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்பானது ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் 1953-ம் ஆண்டில் மதுரை நகரத்திற்கும் திருச்சி நகரத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு, பல நகரங்களுக்கும் இந்தப் பாதுகாப்பு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் எந்த நகரத்திற்கு வேண்டுமானாலும், 1955-ம் ஆண்டு வரையில் பிறருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் தன் சொந்தச் செலவில் கட்டடங்கள் கட்டிக்கொண்டு, குடியிருப்பவர்களானாலும் சரி, அந்தக் கட்டடங்களைத் தொழில் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தினாலும் சரி; அவர்களை அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்பது தான் இந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய உரிமை. அது விஸ்தரிக்கப்பட்டபோது என்ன காரணத்தாலோ, 1960-ல் அதைக் குறுக்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். திருச்சி மதுரை, சேலம், கோவை ஆகிய நான்கு நகரங்களில் தொழில் நடத்துபவர்கள், குடியிருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை மற்றப் பகுதிகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் உரிமை கொடுப்பது என்று அரசாங்கம் குறுக்கிக்கொண்டார்கள். அன்றும் ஆட்சேபணை செய்தோம். நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னால் சொன்ன யோசனையை அரசாங்கம் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டு, வேறு யாரும் வற்புறுத்தாமல், தாமதமே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதை ஆட்சேபிக்க முடியாது; வரவேற்கக்கூடிய நிலைமையில்தான் நான் இருக்கிறேன்.

இந்தத் திருத்தத்தை அமல் நடத்துவதில் கூட, கொடுத்த பாதுகாப்பைப் பயன்படுத்த முடியாமல் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கும் அசல் சட்டத்தில் என்ன மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் பல நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வீடு கட்டிக்கொண்டு குடியிருக்கிறார்கள். அப்படிச்

28th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

குடியிருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கு னனிசிபாலிடி வரி போடலாம். முனிசிபல் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, முனிசிபல் அதிகாரியினுடைய உதவியைக் கொண்டு வீட்டு வரி நோட்டீசைத் தன் பெயரில் வாங்கிக்கொண்டு அந்த மனைக்குச் சொந்தக் காரன் வழக்குத் தொடர ஆரம்பித்து விடுகிறான். இம்மாதிரி சட்டம் இருக்கிறது, பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று முனிசிபல் அதிகாரிக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ. இலாகாவில் இருக்கும் கோவார்டினைஷன் அப்படி இருக்கிறது. பாதுகாப்பு இருப்பது அதிகாரிக்குத் தெரியாத காரணத்தாலோ அல்லது நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் என்கிற செல்வாக்கு காரணத்தாலோ அதிகாரிகள் அந்த நிலச்சொந்தக்காரர் பக்கம் சாய்ந்து வீட்டு வரி நோட்டீசையும் அவர்கள் பெயருக்குப் போட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படிப் பல உதாரணங்கள் கோவையிலேயே காட்ட முடியும். கட்டடம் என்னுடையது, நிலமும் என்னுடையது, தாவா செய்கிறேன் என்று சொல்லி, தாவா போட்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இதற்காக ஐந்து வருஷம் ஆறு வருஷம் வாடகை நஷ்டம் ஆனாலும், சதுர அடி நான்கு ஆக இருந்தது மூன்று, மூன்றரை ரூபாய்க்கு விலை ஏறியிருக்கும் காரணத்தால் இந்த நிலத்தை எப்படியாதது அபகரிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் இப்படிப் பல தந்திரங்களைக் கையாண்டு கோர்ட்கனில் தங்களுக்குச் சாதகமாக வழக்கு நடத்தி வெற்றி பெறுவதற்கு அல்லது நீண்டகாலத் தாவாக்கள் நடத்தி, அதிலே குடியிருப்பவர்களுக்குப் போதுமான பண வசதியோ அல்லது வழக்காடுவதற்குச் சக்தியோ இல்லாமல் இருக்கக்கூடியதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பிறகு, நூறு ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் எதுவோ கொடுத்து, 'மனையை விட்டுப் போய்விடு' என்று நிர்ப்பந்தித்து அந்த நிலத்தை அபகரித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இன்று சட்டத்தில் இருக்கும் பலவினம்தான். சட்டத்தில் இருக்கும் பல வினத்தோடுகூட, சட்டத்தை அமுல் நடத்துகிற முறையும் கூட இதற்குக் காரணம் என்று நான் நிச்சயமாக சொல்கிறேன். இருக்கும் சட்டத்தையே கூட சரியாக அமுல் நடத்த முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும். எங்கு இந்தச் சட்டத்தின் நன்மைகள் என்ன என்பதை புரிந்து கொண்டு குடியிருக்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் நிலக்காரர்களின் ஜம்பம் பவிப்பது இல்லை. குடியிருப்பவர்கள் வாடகையை மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி நிராகரிக்கச் செய்து தங்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பை தேடிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் இருப்பது தெரியாதிருக்கிற மக்களுக்குத்தான் நிலக்காரர்களினால் தீங்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே நகராட்சி மன்றங்களை, பஞ்சாயத்துக்களை நிலக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக நிலம் யாருக்குச் சொந்தம், நிலத்தின் மீது எழுப்பப்

28th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பட்ட கட்டிடம் யாருடையது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து நிலக்காரர் கட்டிடத்தின் சொந்தக்காரர் ஆகிய இரண்டு பேர்கள் பேரிலுமே வேண்டுமானாலும் அந்தக் கட்டிடத்திற்கு கட்டும் படியான வரிக்கு நகர மன்றங்கள் ரசீது கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யலாம். நான் சொல்வது எல்லாம் லே-மான் (lay-man) யோசனைதான். இம்மாதிரி ஏற்படுத்துவதில் வேறு ஏதாவது இடையூறு ஏற்படுமா என்பதையும் கூட சட்ட இலாகா நன்றாக ஆலோசனை செய்து இதற்குத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கூட இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாட்டினால் நகரப் பகுதிகளில் “ஸலம்” ஏற்பட காரணமாக இருக்கிறது. நிலக்காரர்கள் தங்கள் நிலங்களில் கட்டிடம் எழுப்பிக் கொள்ள குத்தகைக்கு ஆரம்பத்தில் விட்டிருந்தாலும் நிலம் எப்படியாவது தங்களுடைய “பொசஸனிலேயே” இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நிலத்துள் ரோடு வசதியோ, குடி தண்ணீர் வசதியோ விளக்கு வசதியோ ஏற்படுத்தித் தருவது இல்லை. எப்படியாவது அந்த நிலத்தில் உள்ளவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக பல இடைஞ்சல்களைச் செய்கிறார்கள். நகரங்கள் நூதனமாக வளர்ந்து கொண்டு வரக்கூடிய இந்த காலத்தில் இந்த மாதிரி பகுதிகள் ஸலம்ஸ்களாக மாறுகின்றன. அந்தப் பகுதியில் குடி தண்ணீர் வசதியோ, விளக்கு வசதியோ சாக்கடை வசதியோ ரோடு வசதியோ ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நிலச் செந்தக்காரர்கள் கவலை தெரிவிப்பது இல்லை. ஜில்லா முனிசிபல் ஆக்டில் இம்மாதிரியான வசதிகளை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் செய்து தர வேண்டும் என்று கோரினால்தான் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டு குடியிருப்பவர்கள் எவ்வளவு தான் அந்த வசதிகள் தமக்குத் தேவை என்று கோரினாலும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அம்மாதிரி கோரினால் தான் வசதிகளைப் பெற முடியும். பிறருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக முனிசிபாலிடியினர் எந்த ஒரு அபிவிருத்தத்தையும் செய்ய முடியாது. ஓட்டு வாங்குவதற்கு இந்தப் பகுதிகளுக்கு போகிற அபேட்சகர்கள் அங்கு குடியுள்ள மக்களிடத்தில் இந்த இந்த வசதிகளைச் செய்து தருகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டு சட்டத்தில் உள்ள குறைபாட்டினால் இதைச் செய்ய முடியாமல் அவதிப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. திருச்சி போன்ற நகரங்களில் முனிசிபல் ரோடில் உள்ள விளக்குக்கம்பத்தில் ஒரு விளக்கை இந்த வீடுகள் உள்ள பகுதிக்கு வெளிச்சம் தரும்படியாக பொருத்தியிருக்கிறார்கள். அது போலவே முனிசிபல் ரோடில் குழாயை வைத்து அவர்கள் இங்கே வந்து தண்ணீர் படித்துப் போகட்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர அந்தப் பகுதியிலேயே விளக்கு, தண்ணீர், சாக்கடை போன்றவற்றை அமைத்துக் கொடுக்க இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாட்டினால் முடிவது இல்லை. தங்களுடைய நிலத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டு குடியிருக்க குத்தகைக்கு வரும்போதே இந்த

28th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு நிலக்காரர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். அல்லது அவர்களேயாவது செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான பாதுகாப்பையும் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆர். டி. ஓ. கலெக்டர் போன்றவர்களுக்கு இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் இருப்பதை அரசாங்கம் அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் குடித்தனக்காரர்களுக்கு நாம் என்னென்ன பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ அந்த பாதுகாப்பை அவர்களால் பெற முடியும். இன்றைய தினம் பல இடங்களில் போலீஸ் அதிகாரிகளும் ரெளன்ட்யூ அதிகாரிகளும் கூட நிலத்தின் சொந்தக்காரர் நல்ல செல்வாக்குடையவர் என்ற காரணத்தாலோ, பண பலம் படைத்தவர் என்ற காரணத்தினாலோ நிலக்காரர்கள் பக்கமே சாய்ந்திருக்கிறார்கள். நிலக்காரர்கள் கொடுக்கிற புகார்கள் மீது போலீஸ் அதிகாரிகள் 141 பிறப்பித்து இரண்டு பேரையும், ஏ, பி, என்று குற்றவாளியாக்கி இரண்டு பேருமே நிலத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று செய்து வருகிறார்கள். விசாரணைகூட செய்வது இல்லை. குடியிருப்பு மனை பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது என்பதையே போலீஸ் அதிகாரிகள் மறந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் மக்களுக்கு அனுசூலமான முறையில் பயன் படுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான குறைபாட்டையும் கூட அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நாம் டெனன்ட்ஸ்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க விரும்புகிறோமா அல்லது நிலக்காரருக்கும், டெனன்ட்களும் நடுவில் சீப் டெனன்ட்ஸ் என்று இருக்கிற இடைத் தரகர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முயல்கிறோமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். கோவிலுக்கு மடாலயங்களுக்கு சொந்தமான 20 ஏக்கர் 50 ஏக்கர் நிலத்தை ஒருவர் 20 வருஷம் 30 வருஷம் என்று குத்தகைக்கு எடுத்து உள் குத்தகைக்கு விட்டு இருப்பான். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி அந்த நிலங்களில் மனைகள் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிற உள் குத்தகைக்காரர்களுக்கு நாம் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கவில்லை. சீப் டெனன்ட் என்று இடைத் தரகராக இருக்கக்கூடியவர் தான் அந்தப் பாதுகாப்பை பெறுகிறார். அவர் நினைத்தால் உள் குத்தகைக்காரர்களில் பலரை வெளியேற்ற முடியும். இந்த மாதிரி சுரண்டலை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. அதே போலவே சர்க்கார் புறம்போக்கில் அங்கு இங்கு என்று நான்கு ஐந்து இடங்களை வாங்கிக் கொண்டு, தான் ஒரு இடத்தில் குடியிருந்து கொண்டு மற்றவற்றில் குடி வைக்கிற சின்ன சுரண்டல்காரரையும் அனுமதிக்கக்கூடாது. யாராக இருந்தாலும் சமுதாயத்தில் சுரண்டல் மனப்பான்மை வளர்வதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். உண்மையில் நிலத்தில் யார் குடியிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுப்பதுதான் நாம் கொண்டு வருகிற சட்டத்தின் நோக்கமாக அமைய வேண்டும். 1921-ல் வெள்ளைக்காரர்

[திரு. ம. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1964]

கொண்டு வந்த சட்டம் எப்படி வேண்டுமானால் இருந்திருக்கலாம். தொழில்கள் டிஸ்லொகேட் ஆகக்கூடாது. அது போலவே பொருளாதார அமைப்பு டிஸ்லொகேட் ஆகக்கூடாது என்கிற ஒரே நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. நமக்கும் அந்த நோக்கம் உண்டு. தொழில்களுக்கு சீரழிவு ஏற்படக்கூடாது என்பதோடு கூட அந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல இடவசதி அளித்து அந்தந்த தொழில்களில் அவர்கள் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பையும், ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். தொழில் துறையில் சீரழிவு ஏற்படக் கூடாது, தொழில்களுக்கு வேண்டிய ஆட்கள் கிடைப்பதற்கு பாதுகாப்பு, அதோடு சமூக நலன் ஆகிய அனைத்தையும் ஒருமிக்கப்பார்த்து, அதற்கேற்றவகையில் சட்டத்தை அமைக்கக் கட்டமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே தான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இடைத்தரகர்கள் பாதுகாப்பு பெறும்படியாக இருப்பதை உண்மையிலேயே அந்த நிலத்தில் குடியிருக்கிற டெனன்ட்ஸ்கள் பாதுகாப்பு பெறும்படியாக நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த சட்டத்தில் உள்ள மற்றொரு குறைபாட்டையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தை ஒரு நகரத்திற்கு விஸ்தரித்தால் அதைச் சுற்றி உள்ள 5 மைல் விஸ்திரணத்திற்கு இதை அமூல் ஆக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இது போதாது. 10 மைல் ஆக்க வேண்டும் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கூறினார்கள். இதில் வில்லேஜ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் பக்கத்திலேயே ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிடி இருக்கிறது. சட்டத்தில் வில்லேஜ் என்று போட்டிருப்பதினால் அதை முனிசிபாலிடிக்கு விஸ்தரிக்க முடியாமல் போகிறது. அதைப் பற்றி கனம் அமைச்சரிடம் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அவர்களும் ஒரு நோட்டிபிகேஷனின் மூலம் அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கும்படி சொன்னார்கள். இப்பொழுது சென்னை நகரத்தையே எடுத்துக் கொண்டால் ஆலந்தூர் முனிசிபாலிடி, தாம்பரம் முனிசிபாலிடி போன்றவைகள் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. கோயமுத்தூரைச் சுற்றியும் இம்மாதிரி வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தில் வில்லேஜ் என்று போட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக எரியா என்று போட்டு விட்டால் மிகவும் அனுசூலமானதாக இருக்கும். பத்து மைல் சுற்றியுள்ள நிலப்பரப்புக்கு என்று போடாவிட்டாலும் 7 மைல் என்ற அளவுக்காவது இதை அமைக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே அரசாங்கத்திற்கு இன்னொரு அதிகாரம் இருக்கிறது. 'இன் எளி எரியா' என்று இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி விசேஷப் பகுதிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது நடைமுறையில் ஒருவேளை இருந்தாலும் முனிசிபாலிடிகள் மட்டுமின்றி டவுன்ஷிப்புகளும் அதில் சேரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் செண்டர்ஸ் நகராட்சி மன்றங்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். நெய்வேலி போன்ற இண்டஸ்ட்ரியல் செண்டரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கு பாதுகாப்பு விசேஷ அதிகாரமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

28th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இதைப் பொறுத்தவரை சட்டப்படி செய்ய முடியாது. அரசாங்கத்தின் இஷ்டத்திற்குச் செய்யலாம். அந்த மாதிரிப் பகுதிகளில் தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கமுடியுமா என்றால் இல்லை. அதைத் தான் கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித் தார்கள். மேட்டூர் டவுன்ஷிப் வளர்ந்து வருகிறது. தொழில் நடத்துகிறவர்களை அப்புறப்படுத்துகின்ற அபாயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குடியிருப்புக்குப் பாதுகாப்பு, தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு-இரண்டும் வேண்டும். சிறு தொழில் வைத்திருப்பவர்கள் அன்று நிலத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமல் இருந்த காலத்திலிருந்தே இருந்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு நிலத்திற்கு மதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் அவர்களை வெளியேற்றி விடக்கூடாது. அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டும். அரசாங்கம் பூரண அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வது என்றால் எங்கு நியாயம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறார்களோ அதற்கேற்றவாறு உத்தரவு பிறப்பிக்க முடியும். ஆகவே, அதிகாரத்தை இன்னும் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் எல்லோருக்கும் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியும். குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது வெல்பேர் ஸ்டேட்டின் கடமையாகும். ஹவுசிங் போர்டு அமைத்திருந்தாலும் அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையது என்று ஒப்பிக்கொள்கிறார்கள். அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து இந்த நிலங்களை எல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக்கட்டுகளாகப் பிரித்துக் கொடுத்து அதிகமாக இருப்பவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் எல்லாம் ஸ்லம்ஸ் விட மோசமாக இருக்கின்றன என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய முக்கிய நோக்கம் இப்போதுள்ள சட்டத்திலே இருப்பதைவிட, சென்னை மற்றும் நான்கு முனிசிபல் டவுன்களைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிட்டி பகுதிகளுக்கும் 'நான் ரெஸிடென்ஷியல்' பர்பசுக்கு பெனிபிட்ஸ்-ஐ விஸ்தரிக்கப் பட்டிருப்பதற்கும். செக்ஷன் 2-ஐ 'ரி-காஸ்ட்' செய்திருக்கிறார்கள். இதை இன்னும் கொஞ்சம் 'கன்ஸைஸ்' ஆகச் செய்திருக்க முடியும். அந்த மாதிரி இல்லாது 'எலாபொரேட்' ஆகப் போட்டிருப்பது பொருத்தமாக இல்லையென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 'ஆப்ஜக்ட்ஸ்' அண்டு ரீசன்ஸ்-ஐப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். அதிலே

"According to sub-section (2) of section 1 of the Act, as amended by the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955, the State Government may, by notification in the Fort St. George Gazette extend the Act to any other municipal town and any specified village within five miles of the City of Madras or of such

[திரு. வை. சங்கரன்]

[28th July 1964]

municipal town with effect from such date as may be specified in the notification ”.

என்று இருக்கிறது. 1922-வது வருஷச் சட்டம் முதல் முதலில் சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் இருந்தது. சென்னை நகரத்திற்கு மட்டுமல்லாது முனிசிபல் டவுன்களைச் சுற்றி 5 மைல் அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்ற முறையிலே சர்க்கார் ஓர்ட்ஸ் பிரிஸ்கிரைப் பண்ணினார்கள். அந்த முறையில் 1922-வது வருஷச் சட்டத்தைத் திருத்தி 1955-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் அமல் செய்தோம். ‘ரெசிடென்சியல், நான் ரெசிடென்சியல்’ இரண்டுக்கும் ப்ரொடெக்ஷன் கொடுக்கும் வகையில் 1955-ம் வருஷச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டது. 1960-ல் இன்னும் மேற்கொண்டு கொஞ்சம் லேசாகத் தளர்த்தலாம் என்ற வகையிலே சென்னை நகரம், மற்றும் நான்கு முனிசிபாலிடி ஏரியாக்களைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் ‘ரெசிடென்ஷியல், நான்-ரெசிடென்ஷியல்’ இரண்டும் பெனிபிட் கிடைக்கும் என்ற வகையிலே ‘ரெசிடென்ஷியல்’ அல்லது ‘இன் எனி அதர்’ ஏரியா என்று செய்யப்பட்டது. இப்போது ‘காம்ப்ரெஹென்சிவ்’ ஆகப் போட வேண்டுமென்று ரெசிடென்சியல், நான்-ரெசிடென்சியல் இரண்டுக்கும் பெனிபிட் கிடைக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்றாவது சப்-கிளாசிலே—

“ for residential or non-residential purposes in the City of Madras, in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli and in any village within five miles of the City of Madras or of the municipal towns aforesaid; and also in any such manner as specified in clause (1) ”.

என்று இருக்கிறது. இதைச் சேர்த்துப் போட்டாலே கம்பளீட் ஆக மீனிங் கன்வே ஆகிவிடுகிறது. மூன்றாவது சப்-கிளாசுக்கு அவசியம் இல்லை. ‘ரெசிடென்ஷியல் ஆர் இன் எனி அதர் ஏரியா’ வேறு ஏரியா இருந்தால் அவசியமாக இருக்கலாம். இப்போது முனிசிபல் டவுன்களுக்குக் கன்பைன் பண்ண முடியும். ஒன்றாவது சப்-கிளாசிலேயே இன்கார்பரேட் பண்ணிவிடலாம். ‘ரி-காஸ்ட்’ செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ‘டெனண்ட்ஸுக்கு அதிக அமெனிடீஸ் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். இரண்டு புறத்திற்கும் பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டும். எஸென்ஷியல் அமெனிடீஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதிலே இன்னொரு கஷ்டத்தையும் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ 10, 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏதோ நாமின்ஸ் ரெண்ட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்திருப்பார்கள். இப்போது மார்க்கட் வால்யூவுக்குத் தகுந்தபடி எதிர்பார்ப்பதற்குப் ப்ரொவிஷன் இருக்கவேண்டும். சப்-டெனெண்ட்ஸுக்குப் பெனிபிட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1960 ஆக்ட்படி பார்த்தால் யாராவது ஒரு டெனெண்ட் அதிக அளவுக்கு வாடகைக்கு எடுத்திருந்தால்

28th July 1964]

[திரு. வை. சங்கரன்]

அவனுடைய பரப்பசுக்கு என்ன அளவுக்கு வைத்திருக்கிறானோ அதைத்தான் தனக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்கமுடியும். ஆகவே, சப்-டென்ன்ட்சுக்கு அதற்கு மேல் பெனிபிட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to say a few words about the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, which is before the House for consideration.

The Government with anxiety to safeguard and protect the interests of the tenants has brought forward this Amending Bill. At the same time, it is also the responsibility of the Government to protect the interests of the landlords also, i.e., those who own the lands. The Constitution provides for safeguarding the interests of the people.

SRI M. KALYANASUNDARAM : There is no confiscation.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : The confiscation is there. 11
But here there is no confiscation. However, it is outside the purview a.m. of the Act. In recent years, we have seen and especially in recent months, the Military people have evicted several persons from their huts which have been put in the outskirts of the Madras City. Number of persons have been affected by this eviction. The Government is bound to protect the interests of the tenants when they put up certain huts. There are also several people who own lands and who mostly depend on the lands. Their interest should also be safeguarded. In such lands, some people unlawfully occupy the lands and put up huts and put the landlords to hardships. Some people are there owning lands in one place and unlawfully occupying place in some other place. Some discrimination has to be shown in such cases and sufficient measures should be taken cautiously to deal with these matters, especially because there has been a move now to extend it to 5 miles within the radius of city limits and also there is demand to extend it to 10 miles.

There are also lot of agricultural lands nearer to the City of Madras. They are being properly cultivated for growing more vegetables. The agriculturists are properly implementing the views of the Government to increase the production of vegetables. It will also go a long way in increasing the food production. In such lands, we see number of huts have been put up without observing any rule. In such cases, the Government should also see that their interest is also safeguarded. It is the duty of the Government to give protection to the tenants and at the same time to the land lords also. When a tenant puts up a hut in a particular place, he is also owning land in some other place. There only 25 or 30 per cent of the people are genuinely putting up the huts and living there. In most of the cases, protection is exploited and number of huts were put in order to inconvenience

[Sri Chiranjeevulu Naidu] [28th July 1964]

the landlord and also to get some benefits. In such cases, the Government should make some provisions in the amending Bill to the effect that the officer should give his discretion properly. Otherwise, it would affect the people, who are solely depending on particular land. With these words, I conclude my speech, Sir.

11 a.m. *திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நகரசபைகளில் இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கும், தொழில்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நகரசபைகளில் உள்ளவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் குடியிருப்பு பாதுகாப்பு கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் நூற்றுக்கணக்கான நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. நகரங்களில் சிறு தொழில்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி தொழில் செய்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் இச்சட்டத்தை மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, தஞ்சையில் நான்கு நகரசபைகள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற நகரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கின்றன. திருத்துறைப்பூண்டியில் மட்டும் அல்லாது வேதாரண்யம் இம்மாதிரி நகரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கின்றன. அங்கு கோவில்களுக்கு சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு குடியிருப்பவர்களுக்கு எந்தவிதமான சொந்தமும் பாத்தியதையும் கிடையாது. அவர்கள் குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவிலார்கள் அவர்களுக்கு தேவையில்லாதபோது குடியிருப்பவர்களை குடியிருப்பில் இருந்து வெளியேற்றும் பரிதாபகரமான நிலை திருத்துறைப்பூண்டி போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றன. அதேபோல் தொழிலையும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாத நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம், தலநாயர், முத்துப்பேட்டை, வேளாங்கண்ணி, நீடாமங்கலம், அதிராம்பட்டணம் போன்ற மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருக்கக்கூடிய குடிசைகளுக்கும் குடியிருப்பு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதால் பெரிய நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கும், கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எல்லோருக்கும் நிரந்தர பாதுகாப்பு அளிக்கும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

28th July 1964]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக இந்த மசோதாவிற்கு வரவேற்பு சொன்னார்கள். திரு. சிரஞ்சிவுலு நாயுடு அவர்களைத் தவிர அவர்களுக்கு இந்த மசோதாவைப் படித்துப் பார்க்கும்போது சிறிது சந்தேகம். அவர்களுடைய ஆட்சேபனை பூராவும் இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதாவிற்கு மட்டுமல்ல. அசல் மசோதாவிற்கே அவர்களுடைய எதிர்ப்பு, சந்தேகங்கள் எல்லாம். அது இப்போது பரிசீலனையில் இல்லை. இப்போது நாம் விஸ்தரிக்கிறோமே, மற்ற நகரங்களுக்கு குடியிருப்பிற்கு மட்டும் அல்லாமல் தொழில் அல்லது வர்த்தகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அவர் சந்தேகமே, அசல் சட்டமே எங்கே நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒன்றமே இல்லாது செய்துவிடுமோ என்ற அச்சம். அதற்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், இது கான்பிஸ்கேட் செய்யும் சட்டமல்ல, அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்கள் அசல் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்வது பற்றியும், அதில் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டியது பற்றியும் சொன்னார்கள். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த மூலச் சட்டத்தையே அமுல் நடத்துவதில் உள்ள குறைபாடுகள் பற்றி சொன்னார்கள். அமுல் நடத்துவதில் குறைபாடுகள் ஏதாவது இருந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனித்து செம்மையாக அமுல் நடத்த என்னென்ன முயற்சிகள், நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை அரசாங்கம் எடுக்க ஒருபோதும் தயங்காது. அதேபோல் ஒரு அங்கத்தினர் மட்டுமல்ல, இந்த சபையில் உள்ள அத்தனை அங்கத்தினர்களும், பொது மக்களும் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் உள்ள கஷ்டங்கள், சிரமங்கள் ஏதாவது இருப்பின் அவைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். இந்தச் சட்டத்தைப் டெய்லி நடவடிக்கையில் இதன் சரித்திரத்தைப்பற்றி நான் ஆரம்பத்தில் முகவுரையிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நகர எல்லையில் இருக்கக் கூடிய அதுபோல் மற்றவர்கள் நிலத்தில் கட்டடங்கள் கட்டி தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு உள்ள சங்கடங்களை போக்கும் முறையில் எந்தெந்த நகர எல்லைக்கு தேவையோ அங்கு விஸ்தரிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறோம். இப்போதுள்ள சட்ட அடிப்படையில் சென்னை நகரம், கோவை, திருச்சி, மதுரை, சேலம் இதுபோன்ற நகரத்து இடங்களுக்கு மட்டும் தான் இச்சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்ட அடிப்படையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு தேவையான மற்ற நகர எல்லைக்கு விஸ்தரிக்க அதிகாரம் கேட்கப்படுகிறது. அதைக் கொடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் அங்கத்தினர்கள் தெரிவிக்கவில்லை என்பது குறித்து சந்தோஷம். திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் பேசியதோடு அல்லாமல் ஒரு திருத்தம் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள், சப்-டீனன்ட்ஸ்க்கு ப்ரொட்டக்ஷன்

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [28th July 1964]

கொடுக்கவேண்டுமென்று. அது இப்போதுள்ள சட்டத்திற்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது. சப்-டெனன்ட்ஸுக்கு, இந்தச் சட்டத்தில் மட்டுமல்ல, வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை இந்த சபை பரிசீலனை செய்யும்போது சப்-டெனன்ட்ஸு-ஐ ரெக்கக்னைஸ் செய்தால் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள்; இருந்தாலும் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பூர்வாங்கமாக அவசியம் செய்தாக வேண்டும். கனம் செல்வராஜன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இந்தச் சட்டத்திற்கு புறம்பானதாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை இப்போது வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் இதில் என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்யவேண்டும், என்னென்ன திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கலாம். நான்கு வருஷத்திற்கு முன்பே இயற்றப்பட்ட சட்டம் என்று கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், மீண்டும் நாம் திருத்தம் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது எதைக் காட்டுகிறது, அரசாங்கம் இதைப்பற்றி தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. சில நேரங்களில் அவசரமாகவும் போக வேண்டியிருக்கிறது, சில நேரங்களில் நிதானமாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது இவ்வளவு வேகமாக கொண்டு வந்ததற்கு அரசாங்கத்திற்கு நன்றி என்று சொன்னார்கள். இப்படி சில சட்டங்களை நாம் அவசரமாக கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. நடைமுறையில் கொண்டுவரும்போது என்னென்ன கஷ்டங்களை தருகிறது என்பதைப் பார்த்து, அதற்கு தகுந்தவாறு திருத்தங்களை கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் எப்போதும் தயங்காது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள், பொதுவாக இந்த மசோதாவை வரவேற்றதற்காக என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றும் திரு. மதியழகன், திரு. ஏ. கே. சுப்பையா இவர்கள் பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம் மனதில் கொண்டு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

28th July 1964]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

' In clause 2, in the proposed clause (1) of section 2 of the principal Act—

(a) in item (i), for the portion commencing with the words " in the municipal towns of Coimbatore " and ending with the word " aforesaid " substitute the following, namely :—

" in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem or Tiruchirappalli, or such other municipal town as the Government may, by notification, specify, and in any village within five miles of the City of Madras or of the municipal towns or town aforesaid " ;

(b) omit item (iii).'

MR. DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தில் in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem or Tiruchirappalli or such other municipal town என்றிருக்கிறது. பொதுவாக எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளையும் தேவைப்படுகிற பொழுது நோட்டிஃபி செய்து கொள்ளக்கூடிய உரிமையை, அதிகாரத்தை அரசாங்கம் இதன் மூலம் எடுத்துக் கொள்கிறது. இப்போது ஏற்கெனவே இருக்கின்ற நாங்கு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அதோடு அரசாங்கம் விரும்புகிற எந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் வேண்டுமென்றால் இதை நீடித்து, நோட்டிஃபி செய்கின்ற அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அப்படியிருக்கும்போது இந்தத் திருத்தத்தில் "or" என்று போட்டிருப்பதை "and" என்று போட்டிருந்தால் சரியாக இருக்கும், இல்லையென்றால் மறுபடியும் திருத்தம் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இப்போதிருப்பதில்

" in the municipal town of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli or such other municipal town. . . . "

என்று போட்டால் சரியாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, first of all, I support the point raised by the hon. Member, Sri Kalyanasundaram. I think it is a typographical error. It must be 'and' and not " or "

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [28th July 1964]

Apart from that, I would like to state that the Madras City Tenants Protection Act was brought forward to protect the interests of the tenants in the City of Madras from eviction. According to sub-section (2) of section 1 of the Act, as amended by the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955, the State Government may by notification in the *Fort St. George Gazette* extend the Act to any other municipal town and any specified village within five miles of the City of Madras or of such municipal town with effect from such date as may be specified in the notification. So, this Act can be extended only to such municipal town and villages within five miles from the municipal town as notified by the Government. Then, the Act was further amended to extend the provisions of the principal Act to residential and non-residential buildings in the City of Madras, in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli and in any village within five miles of the City of Madras or of the municipal towns aforesaid and to residential buildings only in any other area. Now, the Government have thought that protection should be given to non-residential buildings in any other area also. It is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill that representations have been received by the Government for the extension of the benefits of the Act in respect of non-residential buildings also in municipal towns other than the municipal towns aforesaid. So, they want to give protection to the extended area of the notified area for both residential and non-residential purposes. My submission is that, instead of having two clauses, clause 2 and clause 3, they could have one compact clause by recasting the two clauses and by making provision for residential or non-residential purposes in any other municipal town or any other village within five miles from the municipal town. That would be all right.

MR. DEPUTY SPEAKER: But the hon. Member has not moved any amendment.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am only suggesting to the Government. I have not moved any amendment because I am a Member of the party in power. The Government can move it.

Since the Government have thought that protection to residential buildings is not sufficient, they have brought forward this amending Bill. But why should we retain Clause 2? The Government may still think over it and if it is necessary they can retain it. Otherwise, they can delete it.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஸார், இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கக்கூடிய அதிகாரம் தினாஸ் இரண்டில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் விரும்பும்போது, எந்த முயற்சிப் டௌன்-அக்டு வேண்டுமென்றாலும் நோட்டிபைப பண்ணுவதற்குள்ள அதிகாரம்

28th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இதன் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது இருக்கின்ற வாசகத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால், ஒவ்வொரு முறையும் விஸ்தரிக்கும்போது அரசாங்கம் நோட்டிபை செய்யவேண்டியிருக்கும். அப்போது, அதாவது அந்த நோட்டிபிக்கேஷன் வரும்போது இருக்கின்றவர்கள், அதாவது அன்று வரைக்கும் யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும், அதன் பின்னால் வருகின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. இதில் திருத்துகிறபொழுது, இப்போது இருக்கின்ற அடிப்படையில் பார்த்தால், சென்னை, கோயம்பத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி இந்த இடங்களில் குடியிருக்கின்றவர்களும், தொழில் நடத்துகின்றவர்களுக்கும், டௌன்டாக இருந்தால் பாதுகாப்பு உண்டு. அதே நேரத்தில், வேறு பகுதிகளுக்கும் முனிசிபல் டௌன்டாக இருந்தாலும் சரி, டௌன் பஞ்சாயத்துகளாக இருந்தாலும் சரி, இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் விஸ்தரிக்கலாம். அரசாங்கம் எது அவசியம் என்று கருதுகிறார்களோ, அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் விஸ்தரிக்கலாம் என்று தெரிகிறது. புதிதாக இதில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு, முன்பு ரெஸிடென்ஷியல் எரியாவுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் என்று இருந்ததோடு, இப்போது நான்-ரெசிடென்ஷியல் அவசியத்திற்கும் எடுத்துக் கொண்டு நோட்டிபை செய்வதற்கான அதிகாரத்தை கேட்கிறார்கள். அதை நாம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். என்னுடைய ஆட்சேபணை, இந்த நான்கு நகரங்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லி இவைகளை 'ஆர்' என்று போட்டு விட்டால் இந்த நகரங்களை ஒரு நோட்டிபிக்கேஷன் செய்து கான்ஸல் செய்ய அதிகாரம் ஏற்படுகிறது. இன்னொரு நோட்டிபிக்கேஷன் போட்டு இவைகளை கான்ஸல் செய்ய அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இல்லையென்றால் 'ஆர்' என்று போட்டிருப்பதில் அவசியம் என்ன இருக்கிறது. 'அண்ட்' என்று போட்டுவிட்டு, நான்கு நகரங்களைப் பொறுத்த வரையில் அது ஏற்கெனவே நிர்ந்தானப் பிரச்சனை, இனி வருகின்றவைகளுக்கு 'ஆர்' என்று போட்டால் என்ன என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். 'ஆர்' என்பதற்கு பதில் 'அண்ட்' என்று போட்டுவிட்டு 'ஆர் ஸ்ச்' அதர் முனிசிபல் டவுன்' என்று போடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு நான் ஏன் அமெண்ட்மெண்ட் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கலாம். எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்; ஆகையால் அவர்களே கொண்டு வந்துகொள்ளட்டும் என்றுதான் நான் கொடுக்கவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

உ

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸாக இருந்தால் நாம் எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் விஸ்தரிக்கலாம் இந்தச் சட்டத்தை. அதற்காகத்தான் இதிலே சொல்லியிருக்கிறோம் 'இன் எனி அதர் எரியா' என்று. அதாவது, இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும், கிராமமாக இருந்தாலும், நகரமாக இருந்தாலும், டவுன்ஷிப்பாக இருந்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [28th July 1964]

தாலும், முனிசிபல் டவுனாக இருந்தாலும் விஸ்தரிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் 'இன் எனி அதர் எரியா' என்று போட்டிருக்கிறோம்.

நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு விமிட்டேஷன் இருக்கவேண்டும். அதனுடைய அப்ளிகேஷன் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அதாவது, கடைகள், மற்றப்படி வியாபாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும் ஸ்தலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அதற்கு ஒரு விமிட்டேஷன். விமிட்டேஷன் என்ன என்றால் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளும், அதோடு இனிமேல் நோட்டிஃபை செய்கிறோமே அந்த முனிசிபாலிட்டிகளும் அதற்கு சுற்றுச் சார்பில் 5 மைல் அளவுக்குள் இருக்கின்ற கிராமங்களும் என்று போட்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் பேசியபோது ஸ்ரீரங்கம் வராது என்று சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஸ்ரீரங்கம் ஒரு முனிசிபாலிட்டி (குறுக்கீடு) ஒரு முனிசிபாலிட்டிக்குப் பக்கத்தில் மற்றொரு முனிசிபாலிட்டி இருக்குமானால் அந்த முனிசிபாலிட்டிக்குத் தேவையா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்து எக்ஸ்டென்ட் செய்யவேண்டும். அதற்காக முனிசிபாலிட்டியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அதனுடைய சுற்றுப்புறத்தில் 5 மைல் அளவுக்கு இருக்கக் கூடிய அளவுக்கும் எக்ஸ்டென்ட் செய்யலாம். எக்ஸ்டென்ட் செய்யும்போது 5 மைல்களுக்குத்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல. ஒரு மைல் சுற்றளவுக்கு எக்ஸ்டென்ட் செய்யலாம், இரண்டு மைல் சுற்றளவுக்கு எக்ஸ்டென்ட் செய்யலாம். அல்லது எக்ஸ்டென்ட் பண்ணாமலேயேகூட இருக்கலாம். ஆகவே நான்-ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸைப் பொறுத்த வரையில் வியாபார ஸ்தலங்களைப் பொறுத்த அளவுக்கு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், சுற்றி இருக்கிற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா இடங்களுக்கும் போட முடியும். அதுதான் சப்-க்ளாஸ் இரண்டு. (குறுக்கீடு) அந்த மாதிரி பவர்ஸ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ரெஸிடென்ஷியல் பில்டிங்ஸுக்கு அந்த மாதிரி பவர்ஸ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) லிட்டி டெனெண்ட்ஸ்' என்று போட்டிருப்பதை விஸ்தரித்திருக்கிறோம்.

'அடுத்தபடியாக டிராஃப்ட்டிங் பற்றி 'அண்ட்' போட வேண்டுமா, 'ஆர்' போடவேண்டுமா என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு டிபோக்ராஃபிகல் எர்ரர். நாம் க்ளாஸைப் படித்துப் பார்த்தோமானால் 'அண்ட்' என்று தான் போட்டிருக்கிறோம். டைப் செய்கிறபோது 'அண்ட்' என்பதற்கு பதில் 'ஆர்' என்று தவறி போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் வருவது 'ஆர்' தான். இந்த இடத்தில் 'அண்ட்' என்பதற்கு பதில் 'ஆர்' என்று போட்டிருப்பது ஒரு டிபோக்ராஃபிகல் எர்ரர். அதைத் திருத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

28th July 1964]

MR. DEPUTY SPEAKER : I think it is not a mistake in the Assembly Office.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think during drafting stage there has been some mistake. The Legislature, during its session, can always correct any typographical error. To the amendment moved by the Hon. Minister, I move the following amendment :

For the words ' Salem or ' substitute the words ' Salem and '.

The amendment was put and carried.

The amendment as amended was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That Clause 3 do stand part of the Bill ”

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move the following amendment :—

In clause 3, in the first paragraph, for the portion commencing with the words “ in any area ” and ending with the words “ shall not be enforceable ”, substitute the following, namely :—

“ In any municipal town specified in the notification issued under sub-clause (i) of clause (1) of section 2 of the principal Act as amended by this Act and the village within five miles of such municipal town and pending before any Court or other authority or officer on the date on which the said notification takes effect shall, in so far as the proceeding relates to any matter falling within the scope of the principal Act as amended by this Act in respect of such building or part, abate; and all rights and privileges which may have accrued to that landlord in respect of any such building or part and subsisting immediately before the date on which the notification aforesaid takes effect shall, in so far as such rights and privileges relate to any matter falling within the scope of the principal Act as amended by this Act, cases and determine and shall not be enforceable.”

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move :—

“ That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as amended, be passed.”

[26th July 1964]

MR. DEPUTY SPEAKER : Motion moved :—

“ That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as amended, be passed.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as amended be passed.”

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமாகும் சமயத்தில் இரண்டொரு யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் பரிசீலனை செய்து உண்மையான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு என்னென்ன திருத்தங்கள் வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று யோசனைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் பெயரைப் பொறுத்த அளவிலே ‘லிடி டெனண்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்’ என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் பெயரே சட்டத்தின் உள்நோக்கத்திற்கு முரணாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பெயரிலிருந்து உள்ளடக்கம் வரையிலே பல விஷயங்களில் சில மாறுதல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு உறுதியாக என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து இந்தச் சட்டத்தை உறுதியாக அமுல் செய்வதற்கு நிர்வாகத் துறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் செய்வதன் மூலம் யாருடைய சொத்தையும் அரசாங்கம் பரிமுதல் செய்துவிடவில்லை. நஷ்டஈடு கொடுப்பதில் கூட அரசாங்கம் தலையிடுவதில்லை. நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர், மேல்கட்டடம் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர் இரண்டு பேர்களும் சம்மதித்து விட்டுக்கொடுக்கும் பட்சத்தில், கட்டடம் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர் நிலத்தை கிரயத்திற்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். நிலம் தனக்கு வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினால், கோர்ட்டு மூலம் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ‘மார்கெட் வால்யூ’ பிரகாரம், 5 வருஷ சராசரி எடுத்து அந்த விலையைக் கொடுத்துவிட்டு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இஷ்டப்படி செய்ய முடியாது. இரண்டு வருஷத் திற்கு ஒரு முறை ரூபாய்க்கு நான்கு அணுவுக்கு மேற்படாமல் வாடகையை உயர்த்துவதற்கு சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. நாங்கள் கூட ரூபாய்க்கு இரண்டு அணுவாக திருத்த வேண்டுமென்று சொன்னோம்.

நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இதனால் பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்படப் போவதில்லை. திட்டம் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற அபிவிருத்தி பலன்களை எல்லோரும் பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது முக்கியம். இந்தச் சட்டம் குடியிருப்பவர்களுக்கு ஏற்படுகிற வெளியேற்றப்படுகிற ஆபத்திலிருந்து அவர்களை பாதுகாக்கிறது. நிலத்தை அபகரிப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை. குறைந்த விலைக்கு, மலிவான விலைக்குக்கூட

28th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வாங்கிக் கொடுக்கும் சலுகைகூட இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்படவில்லை. முன்னாலே அப்படி ஒரு சலுகை இருந்தது. 1955-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஐந்து வருஷ சராசரி மதிப்பு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொழுது, தற்சமயம் இருக்கக்கூடிய 5 வருஷ சராசரி மார்கெட் வால்யூ கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, நிலத்திற்கு கிரயம் நிர்ணயம் செய்யப் படுகிறது. நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலத்தை அபகரிக்கக்கூடிய சட்டம் என்று யாரும் இதற்காக பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. குடியிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அவசியம். இந்தச் சட்டத்தை உறுதியாக அமுல் நடத்தவேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது.

குறிப்பாக, நான் ஆரம்பத்தில் எடுத்துக்கூறியபடி, முனிசிபல் கமிஷனர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி, நிலத்தில் யார் கட்டடம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து முனிசிபல் வரி வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That the Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964), as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was 11-30
passed. a.m.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn
sine die.

The House then adjourned *sine die*.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

+ 264. Notification issued with G.O. Ms. No. 1753, Home, dated 3rd June 1964 amending the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, as subsequently amended. Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 207. The Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964 (L.A. Bill No. 30 of 1964).

* 208. The Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964).